

Kelam

– Emre Zeybek · 20 Mayıs 2026

Etmeyesin dünyada bir kelam,
Tartıp da mizana koymadan,
Edep kazanında yoğurmadan,
Yola çıkınca bir daha durmayan.

Düşünüp bakasın, kime gider,
Bir masum cana olur mu keder?
Belki de ulaşır dostu üzer,
Sebep olur, bir ocak söner.

Derman olacaksa yaraya sal gitsin,
Efradın seni bu kelamla bilsin,
Lafzını önce bedenin benimsesin,
Akarsa özünde güzellik, su gibisin.

Öyle kelimeler dökülsün ki dilinden,
Hayran olup yılan çıksın deliğinden,
Kindar utansın vazgeçsin kininden,
Mağdur sevinsin dua etsin içinden.

Ket olsun yalanların önüne,
Müfteri duysun, acı olsun gönlüne,
Kıygın, rahatlasın bakılsın yüzüne,
İftira bitsin, dönsün hakikate.

Hoş seda olsun uğradığı kulağa,
Eziyet olmasın, takılmasın yutağa,
Gönülden geçip ulaşsın dudağa,
Murada sebep, kabul olan duada.